

femea veni la dânsulu, cu unu sacu deșertu, și-i dîse: Domnule, te rogu, lasă-mă să ieu din țérina mea pârîntescă, macar atâtu pămêntu, câtu pôte să încapă în acestu sacu. Ie-ți, respunse bogatulu cu desprețu. Nu-ți respingu acéstă nerodă ¹⁾ cerere. Vêduva âmplêndu-și saculu cu pămêntu, dîse: „Domnulu meu, te mai rogu de ceva: fii bunu, de-mi ajută să urcu acestu sacu în spinare“!— Bogatulu, care nu era deprinsu cu ostenéla, nu voiă s'o asculte; însă, după mai multă stăruință din partea ei, se înduplecâ. Când se încercă să rădice saculu, strigâ: „Mi'i peste puțință; este prea greu. — Atunci văduva-i dîsă: Hei! Dacă numai acestu puçinu pămêntu, câtu a pututu încapè în sacu, îți pare atâtu de greu! Apoi câtu de greu trebuie să fie totu pămêntulu țérinei mele, care fără dreptu mi l'ai luat?—Și, dacă pedépsa lui Dumneșeu va fi de greutatea pămêntului ripitu, spune-mi! cum vei putea-o purta tu și toți urmașii tîi?—Nedreptulu ripitoriu, remasă fulgeratu la aceste cuvinte, atâtu de înfiorătore. Elu începù să tremure, și înapoi numai de câtu, sermanei femei, țérina sa!

Mai bine să ai dureri în corpu, de câtu muștrări de cugetu.— Ferice de cei ce tremură și au frică de a face răulu!— Ceea ce vrefi să vă facă vouă alți, aceea faceți și voi loru.— Faptele cele bune și mari, se respălătescu și după seculi; éră cele rele, lasă rane și la stre-nepoți.—Răbdarea și blândeța, supunu ânimele tutuloru. — Numai omulu bunu, se bucură de fericirea altuia.

9. Filomela séu privighitóra, nu este la pene prea frumósă; dar' ea cântă mai frumosu de câtu tôte paserile. Nici o pasere nu cântă, așa de resunătoru și plăcutu ca dînsa. Cânteculu ei, însufleșcesce de bucurie pre toți cei ce-o audu! --

Privighitóra se nutresce cu ouë de furnicariu și insecte. Acéstă păserică alésă, petrece numai véra în țerele nóstre: ca și cocostércii, merlele, cucii, gangurii, rîndunelele și alte paseri cãlétóre, cari primă-véra vinu la noi; ér' tómnă se ducu, ca să petrécă érna în țerele cele cãlduróse, unde potu să-și găséscă nutrimentulu necesaru cu abondință. ²⁾)

10. Măgarulu și Privighitóra.

Măgarulu a vêdutu o privighitóre.

„Prietino!“ i-a dîsu; mă rogu să mă ascuți:

¹⁾ Prostescă. ²⁾ Indestulare.